

[Forsvarsministeren.]

fastsat til 53 000 Kr., men er nu efterhaanden gaaet ned til 27 500 Kr., og Spørgsmaalet er, om der skal anvendes mere til dette Formaal. Hvorledes disse Forhold fremtidig bedst kan ordnes, er til Undersøgelse, og der vil herunder naturligvis blive taget alt muligt Hensyn til Fiskernes Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Rager rettede Spørgsmaal til mig vedrørende Vejrmeddelelserne fra Meteorologisk Institut. Nu maa det vel nok siges, at er der noget, der er vanskeligt her paa Jorden, er det at tilfredsstille Folk med Hensyn til Vejrmeddelelser, og det er jo en meget yndet Sport for Folk at sige: Naa ja, Vejret er akkurat det modsatte af det, man har meddelt os! Derfor tør jeg ikke sige, om den i nogle Blade fremsatte Kritik overfor Instituttet er berettiget — kun en nærmere Undersøgelse vil kunne afgøre dette. Det har ikke været muligt for mig i den korte Tid, jeg har haft med denne Sag at gøre, at undersøge Sagen. Men jeg skal gerne lade foretage en saadan Undersøgelse.

Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der rettede en meget stærk Kritik imod den Maade, hvorpaa Reparationen af Statens Fyrskibe foregaar. Det ærede Medlem stemplede den nu anvendte Fremgangsmaade som en Skandale. Det forekommer mig, at det ærede Medlem var stærkere i sine Angreb, end han egentlig var berettiget til.

Baggrunden for det ærede Medlems Kritik er den Omstændighed, at Skibsværftet ved Faaborg, der tidligere har haft en Del Reparationsarbejde ved Statens Fyrskibe, ikke har haft saadant Arbejde i de sidste Aar. Anledningen hertil er den, at Hovedrevisoratet i 1928—29 foretog en kritisk Gennemgang af forskellige Hovedreparationsarbejder og delvis Ombygning af Fyrskibe, der var udført paa Værftet i Faaborg. Hovedrevisionen, der selv havde skaffet sig en efter dets Formening sagkyndig Assistance, kom til det Resultat, at Arbejderne paa de undersøgte Fyrskibe, nemlig Nr. 14 og Nr. 18, havde været alt for dyre sammenlignet med Priserne paa andre lignende Træskibsarbejder udført ved andre Værfter. Hovedrevisoratet fremsatte Forslag om Tilbagebetaling af ca. 45 000 Kr., og efter nogen Forhandling mellem Hovedrevisoratet og Skibsbygmester Møller indgik sidstnævnte paa at betale 22 500 Kr. Hovedrevisoratet henstillede til Finansministeriet, at dette Tilbud blev antaget, og den daværende Forsvarsminister, Hr. Brorsen, accepterede Tilbudet. Tilbudet om Tilbagebetaling af det nævnte Beløb blev givet af Hr. Møller, uden at Hovedrevisionen

lagde Pres paa ham. Saaledes er det meddelt mig.

Nu hævder det ærede Medlem, at det er vanskeligt at sammenligne Udgifterne ved Reparation af forskellige Skibe. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg kan derfor heller ikke afgøre, om de Beløb, der er betalt til det paagældende Værft for de udførte Arbejder, er de rette eller ikke. Men det forekommer mig, at det er et ganske uberettiget Angreb, som det ærede Medlem rettede paa Ministeriet og Hovedrevisoratet i Gaar Aftes. Det staar paa Sp. 1496 og lyder saaledes:

„Nu har jeg underhaanden søgt at fremskaffe de Oplysninger, Ministeriet nægter Offentligheden, naturligvis fordi Ministeriet ikke derigennem kan føre det Bevis, det er Ministeriets Pligt at føre, naar man har kritiseret en Mand og beplettet hans Ære ved at paastaa, at han uberettiget har benyttet sig af Statens Tillid“.

Det forekommer mig, at naar den paagældende frivilligt er gaaet ind paa at tilbagebetale 22 500 Kr., ligger der deri en Erkendelse af, at han har taget mere, end der tilkom ham. Det ærede Medlem udtalte da ogsaa om denne Sag i Foraaret nogle Ord, som jeg anmoder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse. Det findes paa Sp. 4770 i Tidenden for 1931—32 og lyder saaledes:

„Jeg skal heller ikke bestride, at der har været noget berettiget i, at man har ment, at det var for dyrt, det savner jeg nemlig Betingelser for at kunne bestride“.

Og saa forlanger det ærede Medlem, at Ministeriet skal godtgøre, at det Beløb, der er betalt den paagældende, har været uberettiget højt. Men naar det ærede Medlem i Foraaret ikke turde bestride, at det var berettiget, naar Hovedrevisoratet havde krævet en Del Penge tilbagebetalt, og naar der ikke senere er fremkommet det mindste om, at Revisionens Krav skulde være uberettiget, saa synes jeg, at det ærede Medlem skulde være noget mere forsigtig med at fremsætte et saa haardt Angreb som det, han fremsatte i Aftes.

For mig er det heller ikke det afgørende, om det Beløb, der er tilbagebetalt, er for stort eller for lille. Men det, som er Kærnen i denne Sag, er, at da Hovedrevisionen finder, at det betalte Beløb er for højt, gaar det ind paa en nærmere Undersøgelse af Sagen og kræver Bevis for, at de Beløb, der er udbetalt, er rimelige. Og hvad sker der saa? Saa sker der det, at Værftet maa